

MIJNWETGEVING EN BAUXIETWETGEVING

Geschiedenis en Toekomst

De eerste Mijnwetgeving in Suriname kwam in 1882 tot stand (G.B. 1882 # 19). In feite was het een kopie van de Franse Mijnwetgeving van de olijftijd. De koloniale overheid achtte het nodig om een beleid te ontwikkelen vanwege de exploitatie van goud in Suriname.

In deze wet wordt er onderscheid gemaakt tussen onderzoek en ontginning op eigendomsterreinen en op domeingrond. Eigenaren waren slechts verplicht schriftelijk mededeling over de voorgenomen activiteiten aan het gezag te doen, terwijl het verrichten van onderzoek of ontginning zonder schriftelijke vergunning of concessie verboden was. Men moest daartoe een verzoek aan de gouverneur richten.

Hoofdstuk I. Onderzoek

Artikel 1

Verzoekschrift met melding van landaard, keuze van woonplaats in Paramaribo en een figuratieve kaart.

Artikel 4 Duur van de vergunning

Maximaal 1 jaar. Oppervlakte maximaal 20.000ha.

Men verkreeg een voorkeursrecht om concessie op het terrein aan te vragen.

Artikel 5

Voot het gebied te betreden: aanmeldingsplicht bij de commissaris.

Artikel 6

Arbeiders moesten in aanwezigheid van de commissaris worden ingehuurd.

Artikel 7

Een verbod op het huren van Brits Indiërs.

Hoofdstuk II. Ontginning

Arikel 8

De concessie werd voor minimaal 1 jaar en voor maximaal 30 jaar verleend.

De oppervlakte minimaal 2—ha.

Retributie: jaarrente 1 en 2 10ct/ha

3 en 4 25ct/ha

daarna 50ct/ha

Artikel 10

Ter verkrijging van concessie diende men een verzoekschrift in te dienen bij de Domeindienst, vergezeld van een figuratieve kaart van Cateau van Roosevelt en van Landsberge.

Afdeling IV Rechten en Verplichtingen

Artikel 18

Men verkreeg het recht om gebouwen op te zetten, aan houtkap te doen en voedsel te verbouwen.

Artikel 21

Kwartaalsgewijze rapportage aan de commissaris over het personeelsbestand.

Artikel 22

Recht van toegang van derden op het concessie terrein.

Artikel 24

De verplichting een ontginningsregister op na te houden, waarin 1x per week de gewonnen hoeveelheden werden bijgehouden.

Een verplichte kwartaalrapportage

Artikel 25

De verplichting om bepaalde geneesmiddelen en verbandmiddelen te hebben.

Artikel 26

Na verkregen toestemming van de gouverneur de concessie over te dragen.

Bij eigendom: de eigenaren delen dit mede.

Intrekking en vervallen van concessie.

Artikel 27

Geen zegelrecht betaald.

Artikel 28

Geen hernieuwingsverzoek

Artikel 30

De PG en Hof van Justitie hebben de bevoegdheid de concessie in te trekken bij:

- veroordeling i.v.m. het aantrekken van Brits Indiërs
- overdracht zonder toestemming
- herhaalde veroordeling wegens het schenden van Indianen en Bosnegers
- plegen van wederspanning
- geweldadigheden jegens personeel
- moedwillige beschadiging van onroerend en roerend goed van derden
- herhaalde veroordeling wegens ontduiking van exportheffingen.

- De verplichting aanwezig te zijn of een vertegenwoordiging aan te wijzen, op straffe van intrekking van vergunning of concessie.
- Vervallen door overlijden

Afdeling VII Strafbepalingen (artikel 36 en 37)

Bij het niet naleven van de wet kon men straffen oplopen van 8 dagen t/m 6 maanden, te vervangen door boetensvarierend van Sf. 10,- - Sf. 1.000,-, en boetes van Sf. 50,- - Sf. 1.000,-. Tevens kon de concessie verbeurd verklaard worden.

Vanwege de ontwikkeling van de goudindustrie in Suriname, was het de gewoonte amendementen op de wet aan te brengen ter bijsturing. Het geheel werd na een aantal jaren zo onoverzichtelijk, dat van tijd tot tijd een consolidatie plaatsvond, die als geheel werd gepubliceerd.

De eerste consolidatie vond in 1905 plaats (GB 1905 no. 1).

In deze wet werd een aantal wijzigingen aangebracht. Deze zijn (Algemene Bepalingen).

Personen die in aanmerking komen:

1. Nederlanders
2. Ingezetenen van Nederland
3. Ingezetenen van Suriname
4. Vennootschappen in Nederland
5. Vennootschappen in Suriname.

Afdeling I Onderzoek

In artikel 3 wordt voor het eerste geregeld dat men bij het doen van een aanvraag namaens meerdere personeen, dat zij allen een verzoekschrift moeten ondertekenen en bij verkrijgen van vergunning hoofdelijk aansprakelijk zijn.

Artikel 4

Voor het eerst wordt aangegeven, dat bij het afwijzen van een verzoek de gouverneur de reden moet opgeven.

De termijn wordt verruimd tot 3 jaar, met de mogelijkheid tweemaal een verlenging van 1 jaar te krijgen (maximaal 5 jaar).

Ontginning

Artikel 8

De ontginningstermijn wordt verruimd naar 40 jaar (was eerst 30 jaar).

Artikel 9

De bevoegdheid wordt verleend delen van de concessie af te stoten, waarbij het afgestoten gebied niet kleiner dan 200 ha mag zijn. Verder verkrijgt de concessionaris de mogelijkheid om kwartaalsgewijs de retributie te betalen als deze meer dan Sf. 1.200,-/jaar bedraagt.

Bij wanprestaties (niet betalen), vervalt de concessie, doch de schuldverplichting blijft bestaan.

Afdeling III Aanvraag voor concessie

Het principe van 'first come, first serve' op hetzelfde terrein wordt ingevoerd. Op het domeinkantoor dient een register met vermelding van dagtekening en tijdstip, op na te worden gehouden. De eerste inschrijver krijgt een voorkeursrecht.

Afdeling IV Rechten en Verplichtingen

Artikel 18

Voor het eerst wordt er melding van gemaakt dat de concessionaris vrij over de delfstof kon beschikken.

Artikel 24

Het bijhouden van een register werd merkwaardig ingetrokken.

Artikel 26 Overdracht

De overdracht wordt beperkt tot personen en bedrijven die voldoen aan de algemene bepalingen.

Afdeling IV Beperkingen ten Algemene Nutte

Hier wordt voor het eerst de bevoegdheid aan de autoriteiten gegeven, om werken van publieke aard op concessie terreinen aan te leggen of derden.

De bepalingen bevatten o.a. de volgende regelingen.

- § 2 er is geen vergoeding verschuldigd, behalve in geval dat werken worden uitgevoerd op delen die in exploitatie zijn of die met voordeel kunnen worden geëxploiteerd.
- § 6 Ingeval er over de hoogte van de vergoeding geen overeenstemming wordt bereikt, kan de kantonrechter beslissen.
- § 7 De Overheid is mede aansprakelijk voor schade, al wordt het werk door een derde uitgevoerd;
- § 8 De Kantonrechter kan een taxatiecommissie van deskundigen aanwijzen.
- § 12 Indien de taxatie niet hoger uitvalt dan het gevorderde of het aangeboden bedrag, worden de taxatiekosten door de afgewezen partij gedragen. In alle andere gevallen beslist de rechter in het aandeel in de kosten (verdeling).

Zoals reeds eerder vermeld, had de wetgeving als doel de goudindustrie te reguleren.

In 1896 begon eigenlijk de mechanisatie van de goudwinning in Suriname met de introductie van stoomaangedreven pompen, bucketline dredges, crushers enz.

In 1900 werd er meer dan 800 kg goud geproduceerd; de industrie verschaftte aan ±5500 mensen emplooi (±25% van de exportverdiensten).

De mechanisatie is op een fiasco uitgelopen. Porknockers gingen door met de winning en in 1908 bedroeg de goudproduktie 1.209 kg. De wetgeving hield deze activiteit niet bij. De produktie daalde na 1908 zienderogen. Pas in de jaren 30 zou de mijnverordening worden herzien.

In 1898 werd in Suriname bauxiet ontdekt, doch men hechtte er weinig waarde aan.

In 1915 stuurde Alcoa een ingenieur naar Suriname. Binnen 1 jaar heeft Alcoa alle bekende bauxietvoorkomens opgekocht en verkregen. Een nieuwe tak was geboren. In 1919 werd voor het eerst een bauxietwetgeving van kracht (GB 1919 no. 76). Het betrof uitsluitend onderzoek en ontginning op domeinland. (GB 1919 no. 76 Bauxietverordening).

Artikel 1 – Algemene Bepalingen bauxiet uit de Delfstoffenverordening.

Artikel 3 – bevoegdheid van de Gouverneur terreinen te reserveren.

Onderzoek

Artikel 5

- oppervlakte minimaal 5.000ha, maximaal 50.000ha.
- gezamenlijke vergunningen mogen de 50.000ha niet overschrijden
tijd – maximaal 1 jaar, éénmalige verlenging van maximaal 1 jaar
- voorkeursrecht voor de onderzoeker

Artikel 16

Overdracht toestemming vereist van de Gouverneur, verkrijger mag gezamenlijk de 50.000ha niet overschrijden.

Ontginning

Artikel 17

Minimaal 1, maximaal 40 jaar.

Oppervlak: minimaal 1.000ha, maximaal 125.000ha.

Gezamenlijke concessies maximaal 125.000ha.

Artikel 18

Retributie – 10 ct/ha/jaar, bij vooruitbetaling te voldoen

Artikel 19

Aanvangsplicht binnen 1 jaar; doch de Gouverneur heeft de bevoegdheid uitstel te verlenen.

Artikel 10 Ontginningsplicht

Minimaal 20 ton/100ha/jaar.

Indien men hieraan niet voldoet, dan rust op de concessionaris de volgende verplichtingsheffing:

Jaar 1 en 2 20ct/ha

Jaar 3 en 4 30ct/ha

Daarna 50ct/ha

Artikel 11

Regelt de bevoegdheid van de Gouverneur om op hetzelfde terrain vergunningen en concessies voor andere delfstoffen te verlenen.

De vergunninghouder of concessionaris is verplicht deze personen op het terrein toe te laten.

Artikel 12

Regelt het recht van overdracht na verkregen toestemming met de beperking dat de verkrijger gezamenlijk niet meer dan 125.000 ha in concessie mag hebben.

In 1932 – GB 1932 No. 40 – vond wederom consolidatie van de Delfstoffenverordening plaats.

De belangrijkste wijzigingen t.o.v. de Wet van 1905 zijn:

§ II Algemene Bepalingen

- a. de Gouverneur kan bij het verstrekken van vergunningen en concessies één of meerdere delfstoffen uitsluiten, met opgaaf van redenen.
- b. De Gouverneur kan op hetzelfde terrain twee of meer personen vergunning of concessie voor verschillende delfstoffen verlenen, waarbij de minimale afstand tussen deze 200 meter bedraagt.
- c. Bij conflicten dient men conform de voorschriften van de Gouverneur te handelen.

§ III

1. De Gouverneur kan vanwege landsbelang reserveren, of streken en terreinen aanwijzen voor onderzoek.
2. Vergunningen voor onderzoek voor deze streken en terreinen, kunnen niet worden overgedragen.
3. Vergunninghouders kunnen concessie voor maximaal 40 jaar verkrijgen.

§ IV Voor het eerst vindt er een scheiding tussen eigendom en grondstof plaats; winning is slechts mogelijk na verlening van concessie.

Er is een voorkeursregeling voor eigenaren of rechthebbenden.

Artikel 9 Onderzoek op domeingrond

Maximaal 20.000 ha. Maximaal voor 3 jaar met 2x een verlenging van 1 jaar.

De vergunninghouder verkrijgt het voorkeursrecht tot concessie. Bij afwijzing dient redenen te worden opgegeven.

Artikel 4 – Overdracht

Gehele of gedeeltelijke overdracht mogelijk na verkregen toestemming. Overgedragen deel moet minimaal 2.000 ha zijn. Verkrijger mag maximaal gezamenlijke 20.000ha bezitten.

Artikel 7 – het verbod om Brits-Indische immigranten te werk te stellen.

Concessie tot Ontginning

Artikel 8 – minimaal 200 ha, minimaal 1, maximaal 40 jaar.

Artikel 10

Biedt de overheid de mogelijkheid niet ingetrokken wegens wanprestatie van de concessionaris bij inschrijving te verkopen, waarbij de toewijzing plaatsvindt naar de hoogste bieder. Bij gelijkheid beslist het lot.

Artikel 27

Bij overdracht na verkregen toestemming dient 2% van de verkoopprijs als zegelrecht te worden voldaan. De verleende toestemming is 3 maanden geldig. Indien de Overheid het niet eens is met de opgegeven prijs, dan kan zij 3 deskundigen door het Hof van Justitie laten benoemen, die de taxatie uitvoeren.

Artikel 31 – Intrekking

De Gouverneur kan een ingetrokken concessie bij inschrijving aan de hoogste bieder verkopen. Na aftrek van zegelrecht en overige kosten, gaat het saldo naar de vorige concessionaris.

Afdeling V Beperking ten Algemene nutte en t.b.v. Bosnegers

en Indianen

Artikel 34 : de Overheid heeft het recht op de concessie zonder schadevergoeding nutsvoorzieningen aan te trekken, behalve ingeval er op dat gedeelte van het concessie terrein exploitatie plaatsvindt of exploitatie voordelig kan plaatsvinden.

In 1933 werd bij Koninklijk Besluit vastgesteld, dat ook voor de Bauxietverordening een volkomen scheiding van grondtitel en eigendom van de bauxietvoorkomens werd vastgesteld. In 1938 vond een nieuwe consolidatie van de Bauxietverordening plaats.

GB 1938 – no. 14 – Geldende tekst Bauxietverordening

De belangrijkste wijzigingen zijn:

1. Verruiming van vergunninghouders met ingezetenen van Nederland, Indië en Curaçao en vennootschappen die in deze landen zijn gevestigd.
2. Concessies worden alleen aan vennootschappen in Nederland, Nederland-Indië, Suriname en Curaçao verstrekt.
3. Concessionarissen hebben vertegenwoordigingsplicht of straffe van verval van rechtswege.
4. Vergunningen vervallen door overlijden, indien rechtsopvolgers niet binnen 1 jaar aan de vereisten voldoen.
5. Geschillen worden door de rechter beslist.

Artikel 3 Reservering

Terreinen worden gereserveerd bij Koloniale Verordening.

Onderzoek

Artikel 4 Aanvragen Onderzoek

Hier komt nu het principe van 'first come, first serve' tevoorschijn.

- a. Bij aanvragen op hetzelfde terrein of delen op het terrain op dezelfde dag ingediend, wordt toewijzing door het lot beslist.
- b. Aanvragen voor concessie hebben een voorkeur boven vergunning voor onderzoek.
- c. Loting geschiedt in het openbaar.
- d. Er kan bezwaar tegen de loting worden gemaakt
- e. Een aanvrager die een gedeelte van het aangevraagde terrain verliest, heeft gedurende 30 dagen de voorkeur naar rangorde voor het overgebleven oppervlakte, indien hij binnen deze termijn een verzoekschrift indient.

Artikel 5

- a. een minimumoppervlakte van 200ha wordt ingevoerd
- b. de verstreken tijd tussen twee vergunningen op hetzelfde of gedeelten van hetzelfde terrain, moet minimaal 6 maanden bedragen.
- c. De gouverneur kan voorwaarden verbinden aan de vergunning
- d. Bij aanvraag voor het verkrijgen van concessie door de vergunninghouder, heeft deze een voorkeursrecht.

Overdracht

Artikel 6 Het overgedragene moet minimaal 5.000ha bedragen.

Ontginning

Artikel 7 De termijn wordt verlengd tot 50 jaar.

Artikel 8 Concessierechten

De concessierechten zijn veranderd, nl.:

Jaar 1 -	10 ct/ha
Jaar 2 -	20 ct/ha
Daarna	- 50 ct/ha

Bij afstoting: afgesloten deel minimaal 1.000ha.

Artikel 9 Ontginningsplicht

Is vervallen en vervangen door het volgende.

Artikel 10

1. Winningsplicht gedurende de eerste 6 jaren – 20 ton/ha/jr.
Na 6 jaren: minimaal 2 ton/ha/jr.
2. Exportheffing van 25ct/ton op domeingrond.
3. Bij niet naleving minimum- een boeteheffing van 25ct/ton over het ontbrekende.
4. Gouverneur kan ontheffing verlenen
5. Gouverneur geeft richtlijnen voor registratie export
6. Gouverneur kan na 3x boeteopleg of niet optijd betaling concessie met opgaaf van redenen intrekken.

Artikel 11 Andere vergunningen op hetzelfde terrein

De Gouverneur heeft kennisgevingsplicht aan de concessionaris.

In 1952 vond er een nieuwe consolidatie van de Delfstoffenverordening plaats.

Delfstoffenverordening 1952 no. 28

Wat zijn de opmerkelijkste wijzigingen t.o.v. de wet van 1932.

§1 Algemene bepalingen:

Vergunningen vervallen van rechtswege als men niet meer aan zijn nationaliteitsplicht voldoet.

§2 Aanvulling gereserveerd terrein

Onderzoek op gereserveerde terreinen en streken is kosteloos en is 1 jaar geldig en kan 1x worden verlengd.

§4

1. De Gouverneur kan regels vaststellen voor vergoeding, als gevolg van schade door derden.
2. Verkrijging van vergunning of concessie en vestiging is alleen mogelijk indien de eigenaar of rechthebbende titel voor 6 januari 1933 in eigendom of allodiaal eigendom bezat.

§5 Uitsluiting van schelpen, zand, grind, klei (worden in de Agrarische Wet ondergebracht).

Artikel 16

Het bestuur is niet verantwoordelijk voor geschillen omtrent ligging en oppervlakte.

Afdeling IV – Ontginning

Er wordt een ontginningsplicht ingevoerd. De concessionaris moet binnen 3 jaren met de ontginning aanvangen, op straffe van intrekking.

De Bauxietverordening werd na consolidatie opnieuw gepubliceerd (GB 1953 no. 57).

De belangrijkste wijzigingen:

Ontginning

Artikel 8: een concessieheffing van Sf. 1,-/ha/jaar op alle gronden.

Artikel 9: verplichting retributie op alle gronden te hebben, ongeacht title. Er wordt een gevarieerder stelsel ingevoerd van Sf. 1,-/ton – indien de deklaag < 5 meter

Sf. 0,50/ton – bij deklaag > 5 meter

Te betalen op het tijdstip van uitvoer.

De Gouverneur verstrekt voorschriften en houdt toezicht bij vervoer, opslag en hoe de inning wordt verzekerd. De concessionaris dient een register er op na te houden.

Bevoegde ambtenaren hebben het recht uit de registers uittreksels te nemen.

Artikel 13 Strafbepaling

De opsporing wordt overgelaten aan personen, die in het Surinaams Wetboek van Strafvordering zijn omschreven. De straffen worden verzwaard:

1. bij wederrechtelijke bevoordeling of valse opgave – 3 maanden straf of boete van maximaal Sf. 2.000,-
2. bij overtrading voorschriften, valse opgaven aan ambtenaren of deze hinderen – 1 maand straf, boete maximaal Sf. 1.000,-
3. Bij berechting door de kantonrechter kan het gewonnen bauxiet verbeurd worden verklaard. Bij vennootschappen, wordt de straf tegen de bestuurder uitgesproken.

De Brokopondo Overeenkomst 1958

Decreet Mijnbouw 1986 – No. 28

Dit Decreet heeft als uitgangspunt de VN-verklaring over Permanente Souvereiniteit over Natuurlijke Hulpbronnen en het VN-Verdrag over Zeerechten. Dit decreet is nogal optimistisch van aard, doordat zij zowel de Overheid een grotere vinger in de pap geeft (afstemming mijnbouw op nationaal-economisch beleid), alsmede het bieden van garanties aan binnen en buitenlandse investeerders.

De Wet kent een vijftal categorieën delfstoffen.

Artikel 5:

1. bauxiet
2. radioactieve stoffen
3. koolwaterstoffen
4. andere delfstoffen
5. bouwmaterialen

Verder kent de wet eveneens vijf categorieën mijnbouwrechten, t.w.:

- a. recht tot verkenning
- b. recht tot exploratie
- c. recht tot exploitatie
- d. recht tot kleinmijnbouw
- e. recht tot exploitatie van bouwmaterialen

Vanwege het strategisch belang komen alleen staatsondernemingen in aanmerking voor het verkrijgen van rechten op radioactieve delfstoffen en koolwaterstoffen.

Bauxietrechten kunnen alleen aan ondernemingen worden verleend.

Verlening van rechten m.b.t. bauxiet, koolwaterstoffen en radioactieve delfstoffen, worden bij resolutie van de President verleend, andere rechten bij beschikking.

De rechten die kunnen worden verkregen

- Artikel 22 - oppervlakte maximaal 200.000ha
- duur éénmalig voor één jaar

Artikel 25 Exploratie

Periode – maximaal 3 jaren, tweemaal verlengen met 2 jaar (totaal 7).

Oppervlakte 40.000ha, bij elke verlenging; afstoting 25% van het oppervlak.

Exploitatie

Artikel 33

Maximaal 25 jaar

Oppervlakte maximaal 10.000 ha.

Artikel 32

Bij exploitatie heeft de Staat de optie tot deelname.

Kleinmijnbouw

Maximaal 2 jaar, telkens te verlengen met dezelfde duur.

Oppervlakte – 200ha

Bouwmaterialen

Artikel 43 – 5 jaren – telkens met 5 jaar te verlengen

Maximaal 400ha

Bij het recht van exploratie en exploitatie worden veel meer gegevens van de rechthebbende gevraagd, zowel technisch als financieel.

Hoofdstuk XII

De wet regelt verder registers ten Hypotheekkantore, verleent fiscale faciliteiten m.b.t. afschrijvingen, retributie en royalty-verplichtingen en de opbouw van een herinvesteringsreserve.

Tot nu toe zijn alle belangrijke ontwikkelingen in de mijnbouwsector via speciale wetgeving totstandgekomen. Alleen voor koolwaterstoffen bestaat er een raamwet, waarbinnen overeenkomsten met particuliere ondernemingen worden geregeld.

Andere projecten zoals de Brokopondo Overeenkomst en de Gross Rosebel Overeenkomst, zijn via wetgeving totstandgebracht. Toekomstige ontwikkelingen in de bauxietsector zullen vermoedelijk dezelfde kant opgaan.

Nu de bekende bauxietreserves in Oost- en Midden Suriname opraken, is alle aandacht op West-Suriname gericht (Bakhuys).

De in Suriname gevestigde bauxietondernemingen streven in de eerste plaats naar continuïteit van hun aluinaarde plant te Paranam. De capaciteit van de plant is zelfs met 500.000ton/jaar vergroot.

BHPBilliton heeft al in 2001 het recht van exploratie in het Bakhuysgebied aangevraagd, met de bedoeling na sluiting van de mijnen in het Lelydorpgebied de ertsleveranties aan de aluinaardeplant veilig te stellen.

Alcoa verscheen in 2002 op de proppen met het voorstel een geïntegreerd bedrijf (mijnbouw, aluinaarde, smelterij en waterkrachtwerk) in West-Suriname op te zetten (250.000 ton aluinaarde, 100.000 ton smelter).

De Public Relations afdeling van Suralco draaide op volle toeren. De President van Alcoa beloofde gouden bergen met een investeringsplan van US\$ 2,5 miljard, een plan dat hij nooit in garantieverklaring hard heeft kunnen maken. Zijn enige doel was BHPBilliton na 2006 uit de aluinaarderaffinaderij te Paranam te gooien, omdat zij niet meer aan hun verplichtingen zouden kunnen voldoen.

De Opties voor Suriname

Het is bij de Regering van ons land bekend dat, gezien de groeiende vraag naar aluminium in de wereld, rond 2011 ergens in de wereld een nieuwe aluinaardeplant met een capaciteit van 1 miljoen ton/jaar in productie moet komen. Haar strategie was erop gebaseerd deze plant in West-Suriname van de grond te krijgen. Eventuele investeringen in een waterkrachtwerk en een smelter zouden welkom zijn.

Als meestgerede partij kwam Alcoa in aanmerking. Alcoa was immers meer dan 15% van haar smeltcapaciteit in het westen van Suriname kwijtgeraakt. Hun

smelters moesten daar sluiten, vanwege de hoge electriciteitstarieven. Aan de andere kant wilde de Regering Alcoa geen monopoliepositie in Suriname verstrekken. Er werden twee teams van onderhandelaars samengesteld met een coördinerend lichaam daarboven. Er werd onderhandeld om tot een Letter of Intent m.b.t. de ontwikkeling van West-Suriname te komen.

In oktober 2002 sloten beide maatschappijen een samenwerkingsverband, waarbij BHPBilliton het mijnbouwgedeelte in alle mijnen op zich nam, terwijl Alcoa zich op de aluinaardeoperaties zou richten.

In 2003 werd met "De Partners" zoals zij zich noemden, een Letter of Intent gesloten, waarbij zij het op zich namen op basis van JORC-normen de ertsreserves in Bakhuis te realiseren.

In een aparte Lol verbond Alcoa zich een studie naar het opzetten van een smelter met aanverwant waterkrachtwerk uit te voeren. In beide overeenkomsten werd bijzonder veel waarde gehecht aan de nieuwe mode van milieu- en sociale studies.

Intussen is de exploratiestudie met aanverwante milieustudie af (waarde ±US\$8 miljoen). De studie m.b.t. de smelterij en waterkrachtwerken is blijven steken in deskstudies. De uitkomst is niet erg positief.

Bij het opzetten van een aluinaarde plant kiezen de bedrijven, vanwege de infrastructuur, het liefst voor Paranam.

De Ontwikkelingen in de Toekomst.

Hoewel er door allerlei financiële deskundigen geroepen wordt dat wij deze grondstof niet voor een appel en een ei moeten weggeven en moeten participeren, door de grondstof (bauxiet) een waarde in de grond toe te kennen en dit als inbreng in het te investeren bedrag moeten beschouwen, kan geen van allen met een realistisch model komen.

De ontginning van bauxiet en verdere verwerking is van een reeks factoren afhankelijk, zoals:

- a. de locatie van winning

- b. de infrastructuur voor transport (waterweg, slurripijplijn);
- c. de energiekosten
- d. een concurrerendeprijs op de wereldmarkt.

Alcoa heeft intussen besloten 2 smelters elders ter wereld te bouwen en wel in IJsland en Trinidad (goedkope waterkracht resp. gas). Een smelter voor Suriname zit er niet in. De BHPBilliton is inmiddels zijn smeltcapaciteit in Mozambique aan het vergroten.

Conclusie: voorlopig ziet het er niet naar uit dat er een smelterij in Suriname wordt gevestigd.

Blijft over, de optie van de aluinaardefabriek. De keuze ligt bij uitvoering al vast nl. Paranam. Dit kan geschieden door:

- expansie van de Brownfield
- bouw van een nieuwe plant naast de bestaande

De bauxietmaatschappijen zullen geneigd zijn de bauxietwinning in West-Suriname ter hand te nemen, waarbij zij een uitgebreid gebied aan reserves zullen willen reserveren. Dit zal bij wet moeten geschieden. Intussen begint de tijd te dringen.

In ±2012 komt de bauxietindustrie te Paranam in gevaar en dreigt deze plant voorgoed te sluiten.

Toekomstige Ontwikkelingsvereisten

Wereldwijd zijn er een aantal ontwikkelingen aan de gang, die wij bij het eventueel mijnen van bauxiet in de gaten moeten houden.

Operationele fase:

- a. efficiënte – moderne technieken
- b. veiligheid voor mens en milieu
- c. transfer of technology; fondsvorming i.v.m. de ontwikkeling van gemeenschappen in de regio, waar er gemijnd wordt (geïntegreerd)

- d. verzekeringen en fondsvorming voor het herstel van de omgeving, nadat de mijn gesloten is (heeft effecten op de belastingen).

Het zijn allemaal factoren, die de mijnexploitatie kosten sterk beïnvloeden. De mens is er zich van bewust dat hij het landschap zoveel mogelijk in takt moet houden, dat de mijnbouwmaatschappij niet geïsoleerd in een regio kan opereren, maar mee moet helpen aan de ontwikkeling van de mensen in de streek.

Daarnaast moet er zorg voor worden gedragen dat na de sluiting van de mijn de plaatselijke bevolking en zodanig niveau van ontwikkeling heeft bereikt, dat zij in staat is alternatieve inkomstenbronnen te ontwikkelen. Na sluiting van de mijn dient de bevolking geen negatieve effecten (milieu, sociale gevolgen) te ondervinden.

14 februari 2007